Debreczeny György

ima a hajótörött palacsintákért

kollázs

hallgatom a bódhiszattva sóhajait
napsugár bolyong a lelkemben
a ligetekben mégis egyedül vagyok
a csopaki szabadstrandon lángosokra
lepkékre és madarakra írok verseket

szárny és tollak mindenképp kellenek
a repüléshez és minden úgy jó ahogy rossz
és persze filctoll is kell nekem meg valaki
aki a sziklákat festi
és egy szótár hogy értsük egymást

aztán a szikrákra szálló madarakat
akarom mondani a sziklákra
aztán az égbe temetést festi
és kell egy szitár hogy legyen zene is
míg penget pihenget és sóhajtozik az éjszaka

éjszaka ilyen az élet mondtam magamnak
anyám arra kért mondjak el egy imát
a hajótörött palacsintákért
és mondjam meg a kardvirágnak
hogy ne sóhajtozzon

a kardpárbajhoz nem kell szótár

madártan

Z. T.-nak

madártan már a hajnal
madártalan
meg kell írnod
kalitkából kiengedett madárfütty
fejemet s boromat lehajtom
a költő nadrág nélkül is költő
vagy mackó
és brummogva is sebzett madár
de nem szökőkút
még akkor sem ha megszökik

kétsorosok

az entert nyomogató
ember
*
fehér ponyva előtt
ette a velőt
*
ön a rokolya
rokona?
*
újra kitöltjük a régi borokat
és a régi lottószelvényeket
*
részesülünk a mannából
szemeteskannából
*
imádom ha egy film
happy enddel kezdődik
*
az idő előrehaladtával
az idő hátrafelé halad
*

elcsukló hangon beszélt
a csuklósbuszról
*
hatalmas a fejetlenség
a fejpályaudvaron
*
megszólal az örömóda
valakinek csöng a telefonja
*
szélesen hömpölyög a cselekmény
és a csatornanyíláson lefolyik
*
bűnét kivetíti a gyilkos
azt mondja te ölted meg őt
*
egy kohanita sírja
a temető közepén
*
mit lemostak a századok
rákenjük a gyalázatot